

KREDARICA

BILTEN DRUŠTVA SLOVENCEV V NOVEM SADU

Letnik IV. št. 16

WWW.KREDARICA.S5.COM

Novi Sad, december 2004

PRVA RAZSTAVA ČLANOV DS »KREDARICA«

SLOVENIJA, OD KOD LEPOTE TVOJE

Že dolgo obstaja želja, da naredimo razstavo naših članov. Obstajali so različni problemi in vse je odlašano iz teh in drugih razlogov, a na koncu se je le ZGODILO ...

Zgodilo se je lepega oktoberskega dne (od 22. do 27. oktobra 2004) in v avli Srpskega narodnega gledališča v Novem Sadu, hiše, ki je središče umetnosti, glasbe, idej vsega tistega kar je človeku občutljivo, se je zbralo toliko ljudi, da smo se tudi sami zelo presenetili.

Prijeten in vznemirljiv občutek srečanja brez meja pomešanosti tega in onega. Bili smo mi in tisti in oni, a obstaja kaj bolj lepšega. To je pravo življenje.

Srečanje izlagateljev, sodelujočih v programu odpiranja in publike je bil pravi mozaik raznolikosti iskazovanja emocij verbalnega likovnega in glasbenega umetja.

Razstava je odprta z nastopom kamernega mešanega zbora Kredarica, ki je najprej zapel "Lipa" znanega skladatelja Davorina Jenka, zatem ob spremstu tamburaškega orkestra Lekarskega društva Vojvodine "Slovenija od kod lepote tvoje", ta pesem pa je tudi geslo razstave. Tamburaški orkester je še zapel venček vojvodjanskih pesmi. Za

svoj nastop sta zbor in tamburaški orkester pobrala velike simpatije in aplavz prisotnih, ki jih je bila polna avla Srpskega narodnega gledališča.

Slovenija.svet gospa **Vida Gorjup-Po-sinkovič**.

Svečano otvoritev razstave je spremljala tudi Televizija Novi Sad in ob

Vsem prisotnim se je s pozdravno besedo predstavil **Rajko Marić**, predsednik Izvršnega odbora in **Albert Kužner**, predsednik Društva Slovencev Kredarica. Razstavo je ob pozdravih uradno odprla prva sekretarka Veleposlaništva Republike Slovenije v Beogradu gospa **Tatjana Kovačić**.

Iz Republike Slovenije je bila kot gost prisotna tudi urednica časopisa

tež prilžnosti je novinarka-urednica **Tamara Burević** naredila trideset minutno reportažo, ki je emitirana v najbolj gledanem terminu prvega programa te televizije v soboto 23. novembra ob 17.30 uri in reprizirano v nedeljo 24. novembra ob 17.30 uri.

Kaj smo prikazali?

Skupina izlagateljev se je predstavila s fotografijami na katerim so prikazali

VSEM ČLANOM IN PRIJATELJEM DRUŠTVA SLOVENCEV "KREDARICA"

ž e l i m o

SREČNE BOŽIČNE PRAZNIKE, ZDRAVO, USPEŠNO IN VESELO
LETO 2005

Izvršni odbor DS "Kredarica" in Uredniški odbor

lepote vode in kamna, planinskih pejzažev in široke ravnice ter njenih detajlov.

Martin Candir rojen 1958. v Novem Sadu, končal šolo dizajna "Bogdan Šuput", smer grafike. S fotografijo se ukvarja od 1970. Desetletje dela je opravljal v novosadskem Dnevniku kot fotoreporter, nekaj časa pa je bil tudi urednik fotografije. Sodeloval je z velikim številom jugoslovanskih in tujih revij in časopisov. Ukvarja se z izdavateljstvo fotografijo kot član FKK Branko Bajić sedaj Zlatno oko v Novem Sa-

Albert Kužner

du. Je član USUF-a Srbije od 1980. Dela kot samostojni fotograf v svojem studiju. Razstavljal je na več kolektivnih razstav v državi in v tujini. Čeprav odsoten, prikazal je svojo umetnost v največjem obsegu.

Ostali štirje razstavljalci zelo zanimivih fotografij so člani FKS "BUŠAČ", pod vodstvom imenitnega Marjana Urekarja.

Marjan Urekar rojen 1951. v Novem Sadu. Po poklicu je inženjer mašinstva, dela v NIS Naftagas v Novem Sadu. Z aktivnim ustvarjanjem fotografij se ukvarja od 1968. pod nazivom FA I klase FKS SCG. Svojim fotografskim ustvarjanjem je organiziral več samostojnih razstav in aktivno sodeluje na domačih in mednarodnih razstavah in je dobil številne nagrade in priznanja. Največje priznanje je dobil 2003. in to zlato FIAP medaljo za prvo nagrajeno zbirko fotografij na mednarodni razstavi fotografij na temo Človek in nafta.

Marjan Urekar, junior rojen 1975. v Novem Sadu. študent Elektro fakul-

tete v Novem Sadu. Z aktivnim ukvarjanjem s fotografijo se ukvarja od 1994. S fotografijami sodeluje na domačih razstavah. Je član MENS-e v Novem Sadu.

Ana Bukatka rojena 1980. v Novem Sadu, končala osnovno in srednjo šolo Isidor Bajić v Novem Sadu, 2003. je diplomirala na Akademiji umetnosti v Novem Sadu. Ob komponiranju in igranju klavirja se ob prostem času ukvarja z umetnostno fotografijo. Razstavljala je na več razstav v Novem Sadu.

Iva Bukatka rojena 1987 v Novem Sadu. Je učenka srednje grafične šole TŠ Jovan Vukanović v Novem Sadu. Že od osnovne šole se ukvarja s fotografijo. Svoja dela je razstavljala na več razstav najbolj priljubljena pa ji je pohvala na razstavi Človek in nafta.

Naslednja oblast na razstavi je bila prekrasna kolekcija kostimografije cenjene **Stanislave Stane Jatić** rojene 1919. v Ljubljani, kjer je končala osnovno in srednjo šolo. Diplomirala je 1952. na Akademiji primenjenih

Tatjana Kovačič

umetnosti v Beogradu na smeri kostimografija. Istega leta se je zaposlila v Srpskem narodnem gledališču v Novem Sadu kjer je delala do odhoda v pokoj, nadalje pa kot gost do 1996. Je dobitnica Oktobrske nagrade Mesta Novega Sada 1971. in 1983. nagrade osvoboditve Vojvodine. Razstavljena dela so samo del njene velike ustvarjalne umetnosti, so sadež njenega talenta, ljubezni in velike potrpežljivosti in marljivega dela s katerim se malo kdo lahko pohvali.

Prava slovenska čarovinja je prikazana od strani **Antonije Molnar**. Rahla idrijska čipka je karakteristična za rojstni kraj Antonije. Rojena je v Bukovem pri Idriji, končala je Višjo medicinsko šolo v Beogradu in ves čas delala v zdravstvu. Kot otrok se je naučila ustvariti idrijsko čipko in njene marljive roke, veliko potrpežljivosti in ljubezni so rezultat ustvarjenih razigranih lepot tega umetja.

Izredno domišljavo, SMELO in spretno je celo vrsto uporabnih stvari razstavila **Ljiljana Pavlič**. Od barv krasa na skodelicah za kavo do barv morja na trodimenzionalnih slikah, del so njene trenutne inspiracije, in vse v tehniki Windowscolora. Ljiljana je rojena 1949. v Novem Sadu. Končala je višjo šolo za fotografe v Zagrebu. Na Medicinski fakulteti je delala do upokojitve kot profesionalni fotograf.

Mirjana Vujkov-Kolman rojena v Novem Sadu 1974. Diplomirala je na Fakulteti za primnjenu umetnost (FPUD) 1998. smer dizajn tekstila. Kot dipl. dizajner tekstila je delala v Sintelon-u Bačka Palanka. Je članica UPIDIV-a od 1998. Ukvarja se tudi z drugimi oblastmi primenjene umetnosti kot grafični dizajn, keramika, moda in oblačenje. Tokrat je razstavila ročno narejeno pokrivalo prekrasnih barv in zbirko slik Ljubljane z veliko domišljije računalniško obdelane.

Les je material, ki osvoji, in je razstavljen kot ljubezen mladega **Borisa Štrbenka** rojenega 1968. v Novem Sadu, kjer je končal osnovno in srednjo šolo. Končal je Fakulteto za telesno vzgojo s specializacijo diplomiranega trenerja nogometa. Svoj veliki hobi oblikovanje in izdelava praktičnih predmetov in umetnin iz lesa je pripeljal do nivoja primenjene umetnosti. (Prikazal je tri štorovske podobe: Panski presretač - KUŠČAR, Glava plna skrbi in Fruškogorski drevorog)

SLIKE, SLIKE, SLIKE ...

Bilo je premalo prostora, da bi razstavili vse kar smo si želeli.

Ta povezava visokoprofesionalnih avtorjev do skromnih amaterjev je naredila razstavo zanimivo za vsak ukus obiskovalcev. Redka je priložnost, da se srečajo tako različni stili na enem mestu.

Igor Cvejanović s svojimi mladostniškimi idejami se je predstavil z nekaj

slik svobodne teme, a ljubljanskegi zmaj, ki ga je naredil tudi za plakat razstave je dal ton zaščitnika, tako kot je zmaj zaščitnik Ljubljane.

Igor je rojen v Novem Sadu 1969. Diplomiral je 1993. na Akademiji umetnosti v Novem Sadu, smer vajarstvo. Ukvarja se s slikanjem. Dela kot asistent - predmet samostojno risanje na Arhitektonski fakulteti v Novem Sadu. Na isti fakulteti je končal tudi postdiplomski študij iz oblasti umetnosti v arhitekturi in urbanizmu. Je član ULUV-a in neodvisnega likovnega društva "Likovni krog Petrovaradinska trdnjava"

Do sedaj je priredil okoli petdeset samostojnih razstav doma in v tujini, sodeloval je tudi na okoli štirideset skupinskih in žiriranih razstav. Je dobitnik več priznanj in prve nagrade za sliko na Sremsko Karlovškem salonu mladih 1995.

Mirjana Subotin Nikolić se je predstavila z izvrsnimi senzibilnimi slikami, ki lahko nastaneta samo od tako blagega bitjeca kot je ona. Rojena 1960. v Kaću, diplomirala in magistrirala na Akademiji umetnosti (smer slikarstvo) v Novem Sadu. Je član ULUS-a in ULUV-a. Sodelovala je na številnih razstavah doma in v tujini. Zaposlena je na FTN-u kot docent.

Desanka Poslon emotivec, ki ga redko srečate, je vso svojo ljubezen do Slovenije iskazala na treh slikah, pastelnih barv, z motivi rojstnega mesta Ljubljane kjer je 1939. rojena. V Novem Sadu je končala Filozofsko fakulteto in Akademijo umetnosti. Delala je kot likovni urednik v Zavodu za izdajanje udžbenikov. Ukvarjala se je s slikarstvom in vajanjem. Svoja ustvarjanja je razstavljala.

Miroslava Radović, tiha in nenametljiva s svojim vrednim delom je prikazala ljubljansko tromostovje ta večni izziv za mnoge slikarje. Rojena v Valjevu, živi v Novem Sadu, kjer je končala Višjo pedagoško šolo, likovno smer. Študij je nadaljevala na Pedagoški fakulteti v Rijeki, 1995. je diplomirala na Akademiji umetnosti v Novem Sadu. Dela kot učiteljica likovnega pouka.

Sodelovala je na več skupnih razstav in kolonij (Novi Sad, Beograd, Rovinj, Sr. Mitrovica, Maribor).

Dragomir Ivaz talentirana, pridna in delovna oseba, vsestranska v svojem

Kamerni mešani zbor »Kredarica« in dirigentka Suzana Gros

ustvarjanju, kakor se je tudi tokrat prikazal. Ikonopisec, slikar pejzažev, portretov, vajar, kaj bi še. V vsem tako soliden, njegova ustvarjanja so polna prelepkih slovenskih hribov da kar dočara svežino in ambijenta Špika in Škrlatca. Rojen 1950. v Novem Sadu. S slika-

ličnih tehnik risanja. Bil je član amaterjev Novega Sada in z njimi je razstavljal na skupinskih razstavah.

Jelena Pušibrk je naš najmlajši sodelujoči, izredno pridna učenka in absolvent stomatologije, za svoj hobi, risanje, za katerega ima izreden talent

njem se je začel ukvarjati v 20. letu tako, da je delal v ikonopisni delavnici in sodelujoč v restavraciji več bogomolj. Skupaj z ikonami slika vojvodjanski pejzaž. Sodeluje na več skupinskih razstav.

Ljubomir Radović samouk slikar, deloven in potrpežljiv z veliko ljubezni poskuša dočarati ambijent slovenskih planinskih koč, kozolcev in podobno. Rojen v Novem Sadu kjer je končal srednjo medicinsko šolo. Slikanje je hobi, s katerim se je začel ukvarjati že v osnovni šoli. Samostojno se uči raz-

ima tudi poleg številnih obveznosti vedno najde dovolj časa.

Ljubezen do likovnega izražanja ji bo sigurno nekega dne, ko bo imela več časa za nj, velika oblast ustvarjanja. Rojena je 1978. v Novem Sadu.

Srdjan Radaković je rojen 1948. v Ljubljani in je velik ljubitelj fotografije. Predstavil se je s fotografijo, ki je bila izbrana za razglednico. Tu pa je bila še ena polna domišljije slika kolaž, ki na duhovit način daje svobodo ogledniku, da sam odloči kaj ona prikazuje.

Marijana Gregl Bikar - Jasna kot

slikar amater je prikazala lipicanerje, bungalove v Moravskih toplicah, runolist in kranjsko čebelo kot del Slovenije, in njeno veliko ljubezen sončnice in neživo naravo buče in grozdje kot del

gradbeni inženjer, eden od ustanoviteljev Kredarice, sekretar, predsednik Izvršnega odbora, sedaj predsednik društva. Predstavil je Društvo s preko 200 fotografijami, skoraj od samega pričet-

Muzej sodobne likovne umetnosti nam je dal brezplačno koriščenje panojev. Gospod **Ivan Zavrtnik** nam je pomagal v tehničnih stvareh pri postavljanju razstave. **Marjan Urekar** je poskrbel za steklo in podloge za fotografije.

Mirjana Kolman je pomagala pri izdelavi vabil kot tudi pri oblikovanju prospekta.

Ostali, ki so pomagali so: **Mirko Pavlič s soprogo Ljiljano, Ljubomir Radović, Dragomir Ivaz, Boris Štrbenk, Igor Cvejanović, Brigita Pušibrk in Albert Kužner s svojo ekipo.**

Vsekakor je treba omeniti prostovoljce, ki so dežurali in čuvali eksponate, to pa so predvsem nočni dežurni Ljubomir Radović, Franja Mihevc, Brigita Pušibrk, družina Pavlič, Robert Ogrizek in drugi ...

Tamburaški orkester Lekarskega društva Vojvodina

Vojvodine. Rojena v Sremskih Karlovcih kjer je končala gimnazijo in Ekonomsko fakulteto v Novem Sadu. Slikanje je hobi. Imela je sedem samostojnih razstav in več skupinskih. Je sodelovala na okoli deset kolonij doma in v tujini.

Zlatica Radisavljević rojena 1941. v Novem Sadu, novinarka v pokoju, glavni in odgovorni urednik našega biltena "Kredarica" je prikazala karakteristične dele biltena od prve številke do danes, z najlepšimi prilogami.

Posebno prilogo so dali člani slovenskega krožka filatelistov Društva filatelistov Novi Sad iz Novega Sada.

Djordje Jovičić, rojen 1943. diplomirani inženjer mašinstva, filatelija mu je hobi od 1956., razstavlja in ustvarja visoka priznanja na mnogih filatelističnih razstavah, začel je čisto po naključju, začel s herbarijem, zbiral vse eksponate v VEZU z znanim cvetom runolistom, ki je znan amblem planinarjev in alpinistov ter ustvaril bogato in edinstveno zbirko.

Dušan Vujošević, rojen 1953, dipl. mašinski inženjer, s filatelijo se ukvarja več kot 40 let. Prav tako razstavlja in dobija visoka priznanja na mnogih filatelističnih prireditvah, prikazal je razvoj in potek slovenske filatelije od 1919. do vstopa v Evropsko unijo.

Albert Kužner, rojen 1936., dipl.

ka, oz. od prve veselice v slovaškem domu. Njegova priloga iz filatelije sta bila dva priložka. Prvi, Mostovi Donave z geslom Ne rušite mostove in karakteri-

stičnim odlomkom iz Andričevega dela Na Drini ćuprija in svojim člankom o prihodu zmagovalca Donava plavalca maratonce Martina Strela v Novem Sadu, ki je objavljen v Rodni grudi in drugi priložek, Olimpijske igre v novejši slovenski filateliji.

Organizacija razstave, če ne bi bilo pomoči vsekakor ne bi imela takega uspeha. Moramo imenovati vsaj del oseb, ki so s svojim delom doprinesli, da je vse funkcioniralo tako kot je bilo treba.

Ko je vse mimo moramo biti samokritični in analizirati, kaj bi naj bilo boljše.

V sami pripravi bi morali biti bolj organizirani in bi morali vedeti, kaj prav za prav hočemo. Razstava, ki naj bi bila tra-

dicionalna, bi morala imeti vedno isti naslov in bi morala imeti več slovenskih motivov. Na vabilu mora obvezno pisati ura in trajanje razstave. Katalog je treba bolj natančno omisliti in ga jezikovno ispopolniti, ne smemo dovoliti, da ob otvoritvi nimamo dovolj katalogov. Seveda pa pričakujemo več sodelujočih na sami razstavi, pa tudi več članov ob sami pripravi.

Sestavila: **Marijana Gregl Bikar**

Prevedla: **Danijela Janković**

Foto: **Albert Kužner in Dušan Vujošević**

ALBIN ZAVRTANIK, GRAVER IN PEČATOREZEC

V ulici Pap Pavla št. 6 je delavnica družine Zavrtanik - dveh bratov, Ivana in Albina. Tu sem poiskala gospoda Albina Zavrtanika, da bi vam ga predstavila. Zelo pomembna je njegova pomoč pri izhajanju našega časopisa "Kredarica" ter drugje tiska.

Bi mi prosim povedali nekaj o sebi?

Rojen sem v Novem Sadu, 18. maja 1947, od staršev mame Šefer Helene in očeta Marijana Zavrtanika, graverja po poklicu. Mati je bila gospodinja. Oče je prišel iz Nove Gorice (Solkan na Soči) 1936. v Novi Sad in se tu tudi poročil z Nemko. Poklic je končal v Kranju in Grazu, in sicer graversko šolo. 1937. je osnoval delavnico, tako da naša firma ima tradicijo od tega leta. Bili smo trije otroci: sestra in dva brata.

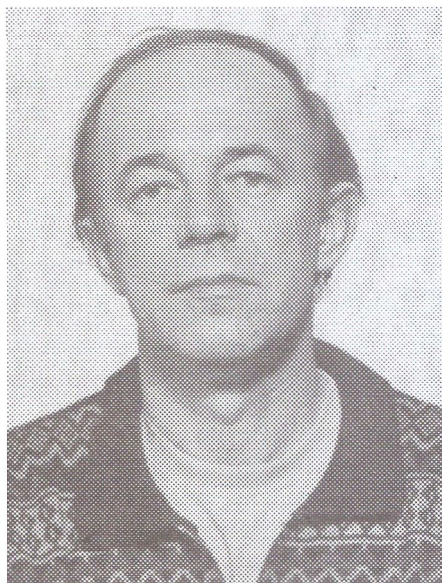
Osnovno šolo sem končal v Novem Sadu, srednjo kmetijsko šolo pa v Futogu 1968. V času šolanja sem prihajal k očetu v delavnico. Takoj po srednji šoli 1968 sem odšel v vojsko v Čapljino. Po vrnitvi iz vojske 1969. sem nadaljeval delati pri očetu v delavnici, kjer sem še danes. Leta 1972 sem se oženil z Milico Poljak, ki je rojena v Rijeki. V Opatiji je končala srednjo turistično šolo. Mati ji je živela v Novem Sadu in ko je prišla na obisk k materi, je tu tudi ostala. Delala je v Stoteksu v fakturnem oddelku. Sedaj dela pri nas v firmi. Z ženo živiva v hiši, ki ima zahvaljujoč moji ženi prelep vrt, v Veterniku. Otrok nimava.

Vaše zveze s slovenstvom?

K teti v Izolo smo odhajali še kot otroci. Po stricu sem imel v Sloveniji več bratrancev. Bratranec v Ljubljani, h kateremu smo pogosto odhajali ni več živ. Ostali bratrancevi živijo v Novi

Gorici. Vsako leto jih obiščemo. Obiščemo jih tudi takrat kadar gremo službeno v Ljubljano in Italijo.

S Slovenijo imam tudi poslovne odnose: s "Kobaridom" v Kobaridu in z "Iskro" v Kranju.

Slovenija je prelepa, smučanje v Kranjski Gori, na Planici, na Bledu ... . Sedaj, po teh vojnih letih grem bolj pogosto na Kopaonik in Jahorino.

Kakšne težave ste imeli pri svojem delu?

Težave na delu so se z delom odpravljale. Oče je imel v ulici Cara Dušana dobro znano delavnico, kjer se še danes opravlja težko delo, a midva z bratom pa sva naredila lokal z delavnico in uvedla nove tehnologije, stroje, računalnike. Delo je hitrejše in kvalitetnejše kot v času, ko je bil oče živ. Edino davčna politika je takšna kakršna je, fiskalne blagajne, od novega leta PDV... .

Nam lahko poveste kakšno zanimivost?

Ko pridejo mladi delavci v delavnico, jih pošljemo kupiti 2 kg kompresije.

Oni to iščejo po trgovinah z železino in po trgovina z barvami in vrnejo se praznih rok v delavnico, govoreč, da niso našli. Tedaj se zve, da je to samo šala, ker se kompresije ne da kupiti.

Bili ste med utemeljitelji Društva Kredarica. Kakšni so vaši spomini?

Bil je to lep začetek. Nas malo. Veliko smo se družili, spoznavali, poslušali glasbo, malo pogostili. Iz Slovenije smo dobijali tisk, bili smo podnajemniki pri Slovakah. Manjka nam več pristnega družjenja kot je bilo na začetku. Čeprav je delo Društva sedaj raznovrstnejše in bogatejše, bolj organizirano na več zunanjih aktivnosti.

Znani ste po svojem hobiju. Bi nam povedali nekaj o tem?

Imam ladjico za šport in rekreacijo. Sam jo delam od 1999. in načrtujem, da jo bom 2005. porinil v vodo. Tedaj bo križarjenja po Donavi, posebno takrat, ko bom šel v pokoj, da uživam.

Ves trud vseh, ki delajo naš časopis "Kredarica", bi bil zaman, če ne bi bilo Vas.

Preko našega časopisa se bolje spoznavamo med seboj in tudi seznanjamo zunanji svet z nami.

S svojim dobrim kolegom tiskava naš časopis in ostali potrebni tisk (članske izkaznice, vabila, memorandume, čestitke, plakete, zahvalnice, brošure, idr.), kar mi predstavlja zadovoljstvo in v tem vidim svoj prispevek pri delu v Društvu.

Pogovor vodila:
Marija Lovrić

Prevedla:
Angelca Arandjelović

"LJUBEZEN JE BILA, LJUBEZEN ŠE BO, KO TEBE IN MENE NA SVET VEČ NE BO!"

(Dr. France Prešeren)

Večer slovenske ljubezenske poezije

V petek 1. oktobra 2004. so se v okviru rednega srečanja Društva Slovencev "Kredarica" iz Novega Sada predstavili učenci dopolnilnega pouka slovenskega jezika z recitalom "Ljubezenska poezija".

Pod vodstvom učiteljice slovenskega jezika **Dese Poslon**, Silve Stakić in Angelce Arandjelović so učenci recitali ljubezenske pesmi slovenskih pesnikov. Ne glede na čas, v katerem so živeli in način, na katerem so ustvarjali, vedno znova so s svojimi verzmi uspeli izmamiti vsem ta znani občutek vzvišenosti ljubezni, pa tudi žalosti, hrepenenja, če le ta ni uslišana.

Takšen občutek, verjamem, je imela tudi naša zvesta publika in ta občutek se lahko opiše samo z verzom dr. Franceta Prešerna "Ljubezen je bila, ljubezen še bo, ko tebe in mene na svet več ne bo!", ki je bil tudi motto prireditve.

Na recitalu so sodelovali: Nina Trbojević in Bogdan Mirkac, ki sta s pesmijo "Železna cesta" Franceta Prešerna, nasmejala publiko, Isidora Nikolić je nastopila s pesmijo "Prošnja" Simona Jenka, Maja Stojanović je recitala pesem "Pričakovanje" Alojza Gradnika, Zdenka Lukan pa pesem "Njega ni" Simona Gregorčiča.

Srdjan Stojanović se je predstavil z dvema pesmima, "Prišla si" in "Eros tanatos" Alojza Gradnika. Martina Jazbinšek je nastopila s pesmijo "Zarja"

Antona Aškerca, Lena Stanić je prebrala pesem "Obujenka" Simona Jenka, Vlado Sekulović pa je recital pesem "Vem da te ljubim" Toneta Pavčka.

Sandra Sekulović je predstavila pesem "Ljubezen" Nika Grafenauerja, a Tina Radosavljević pesem "Žena" Vide Taufer. "Darilo ljubi" Božo Vodušek je bila še ena pesem v nizu, ki jo je recitala Dunja Kersnik. Nataša Veličković je dočarala Ljubezensko uspavanko Toneta Pavčka, Elza Ajduković pa pesem "Nekoga moraš imeti rad" Ivana Minattija.

Vse to so začinili Desini otroci iz dopolnilne šole slovenskega jezika s

pesmijo "Naš maček" Simona Jenka: Katarina Šijačić, Andreja in Sonja Cvetinić, Milan in Vladimira Ajduković so pesem "Naš maček" tudi zapeli v spremstvu Jovana Ranitovića na pianinu. Recital je popestril mladi par v slovenski

narodni noši Ksenija Božić in Bojan Stante kot simbol ljubezni slovenske duše.

Prireditve je bila takorekoč javna ura slovenskega jezika, kjer so učenci šole pokazali, koliko so napredovali z učenjem, njihove mentorice Dese Poslon, Angelce Arandjelović in Silve Stakić pa zaokrožile še eno uspešno šolsko sezono.

Elza Ajduković

FILATELISTI VEDNO Z NAMI

Na dan koncerta 27. novembra leta 2004, so filatelisti člani Društva posebej pripravili in sponzorirali

priložnostno dopisnico in priložnostni poštni žig ob 25. obletnici prvega vzpona naših alpinistov na Himalaje in to so bili: Andrej Štempelj, Nejc Zaplotnik, Stane Belak, Stipe Božić in šerpa Ang Phu.

Kompleten projekt so finansirali: Albert Kužner, Dušan Vujošević, Franja Mihevc in Ivan Zavrtnik. Avtor teksta in dizajna je Mutibarić dr. Aleksandar.

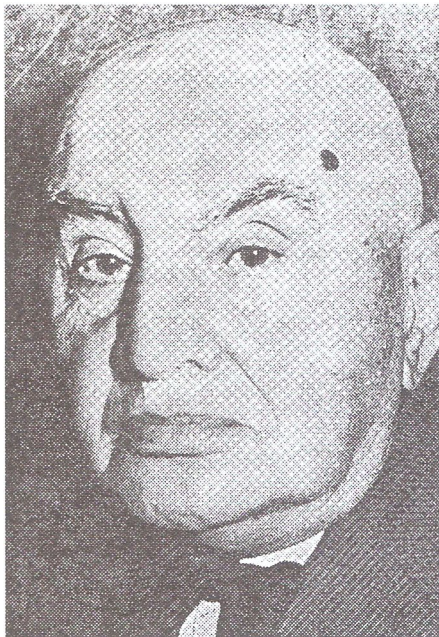

ALOJZ GRADNIK, pesnik ljubezni in Goriških Brd (1882-1967)

Rojen na Primorskem 03.08.1882, Rumrl v Ljubljani 1967. leta, pesnik in prevajalec. Gimnazijo je končal v Novi Gorici, a pravo na Dunaju, kjer je tudi doktoriral. Po študiju je kot pravnik služboval po Sloveniji in Hrvaški.

Ob izbruhu 1. svetovne vojne je bil v Gorici zaprt zaradi srbofilstva. Po vojni se je preselil v Ljubljano, kjer je bil visok državni uradnik v Ljubljani, a kasneje tudi v Beogradu. Po upokojitvi 1946 je do smrti živel v Ljubljani.

Gradnik velja za pesnika med moderno in ekspresionizmom. Zaradi tematike ga največkrat imenujejo pesnika Goriških Brd ali pesnika ljubezni in smrti. Večinoma gre za ljubezenske pesmi. Ljubezenska tema se od začetka povezuje s temo trpljenja in smrti in daje poeziji ton mračnosti, demonično-

sti in usodnosti; neuslišano mladostno hrepenenje prerašča v strastno dekadentno ljubezensko skušnjo in grozi nezvesti ženski z maščevanjem. Ob ljubezenski poeziji je zanj najbolj značilna domačijska ispoved: motivi iz Istre in Motivi iz Brd. V pokrajinskih pesmih je čutiti tudi socialno izpoved.

Pesmi so izšle v več zbirkah: Padajoče zvezde, Pisma, Svetle samote, Večni studenci, Zlate lestve, Eros-Tanatos, Pesmi o Maji, Primorski soneti in Zbirka za otroke in mladino: Narobe svet in druge pesmi za mladino.

Gradnik je znan tudi kot prevajalec. Prevajal je Danteja, Byrona, S. Petofija, Shakespeara, kitajsko liriko, Tagorea, Njegoša, Mažuraniča, ...

Pripravila:

Angelca Arandelović

ISTRSKA VAS

Kup sivotemnih hiš na pustem bregu.
Ko jata črnih ptic so, ki na begu so dolgem trudne, gladne odpočile.

Ker vse jim dala je, kar more dati ta bedna, suha gruda, kakor vzame za dete jed iz ust si dobra mati, je niso mogle več pustiti same.

***

EROS TANATOS

Pil sem te in ne izpil. Ljubezen. Ko duhteče vino sladkih trt vžil sem te, da nisem bil več trezen

in da nisem vedel, da si Smrt.

Zrl sem v strašne teme tvojih brezen:
in ker bil pogled je moj zastrt od bridkosti, nisem vedel, Smrt, da si najskrivnostnejša Ljubezen.

NOČI

Vse te noči, te žalostne noči, ko nimam govoriti s kom besede in so z menoj le žarki lune blede; te pričakujem s trudnimi očmi.

A ko se dela dan in še te ni, bi hotel, da bi bila noč ta večno, ker samo v temni noči mi nesrečno
srce je moč tolažiti z lažmi.

V OMAMI

O, saj ne morem reči ti besede!
Če sem ti ko duhteča roža-vtrži!

Če sem ti kakor čaša vina-drži!
o drži me na ustih in me pij,
da zadnja kaplja v tebi izkopni.

Ne misli na poznejše moje bede in nič, prav nič naj te ne moti zdaj!
Potem? Potem le bodi brez srca, potem me rožo z nogo poteptaj, potem me čašo prazno trešči v tla, da v slast ti še črepinj bo žvenketanje.

Ker vem, da kot razbite tvoje sanje, kot bolečina, kes in kot zločin, bom vedno še hodila ti v spomin.

OPOJNI MRAK

Opojni mrak ko vonj sladak objema naju. Bliže pridi, še bližje, zdaj srce te vidi. Povej mi tiho: Sem ti drag?

Zakaj molčiš? Samo oči me tvojih mami lesketanje. O pusti, naj me vsaj te sanje slepijo s srečo, ki je ni.

KONCERT SLOVENSKE PESMI IN POEZIJE

Kulturna predstavitev slovenske glasbe in slovenske besede je postala že tradicionalna v Novem Sadu. 27. novembra 2004. je Društvo Slovencev »Kredarica« organiziralo drugi koncert slovenskih pesmi in poezije.

V velelepem hramu kulture - Sinagogi, so vsi prisotni uživali in poslušali ter pogledali program, ki so ga pripravili: Društvo Slovencev »Kredarica« iz Novega Sada,

Skupni nastop Kamernega mešanega zbora "Kredarica" in Tamburaškega orkestra Lekarskega društva Vojvodina pod vodstvom Suzane Gros

Osvežitev za vse prisotne je bil nastop moškega kvarteta »Kredarica«, ki obstaja le kratek čas, to pa je bil njihov prvi nastop. Zapeli

Mešani pevski zbor "Planika" iz Zrenjanina

»Planika« iz Zrenjanina in »Triglav« iz Subotice.

Predsednik Društva Slovencev »Kredarica« Albert Kužner je pozdravil goste, prijatelje in Kredarčane.

Program se je začel z nastopom Mešanega pevskega zbora »Kredarica« s pevovodkinjo gospo Suzano Gros, ob spremstvu na klavirju gospoda Jožefa Riterja.

Navdušeni smo poslušali »Ta pavar pa grahorco seje«, »Lipo«, »Luna sije«, »Večerno«, »Rasti, rasti rožmarin« in »V tihi noči«.

Zatem so bile na vrsti kitice Ivana Minaltija »Nekoga moraš imeti rad«, recitator pa je bila gospa Elza Ajduković.

Nina Trbojević in Bogdan Mirkać sta nam predstavila "Železno cesto" dr. Franceta Prešerna

so nam »Pisemce«, »Pleničke je prala« in »Veseli hribček«.

Mladi umetnik Jovan Ranitović je zaigral na klavirju »Polonezo« v G-molu Frederika Chopena in »Večer na Robleku« Slavka in Vilka Avsenika.

Kristina Kovač iz DS "Triglav" iz Subotice je recitala "Cesto" Ele Peroci

Gostje iz Subotice, Društvo Slovencev »Triglav« so nam podarili dve točki: poezijo Ele Peroci »Cesta« je recitala Kovač P. Kristina, na klavirju pa je zaigrala Minea Marton. Za svoj nastop je izbrala »Mazurko v cis-molu, op. 50, št. 3« Frederika Chopena in »Minijature št. 3« Primož Ramoša.

Nina Trbojević in Bogdan Mirkać iz »Kredarice« sta nam predstavila »Železno cesto« dr. Franceta Prešerna.

Naši gostje iz Zrenjanina, Društvo Slovencev »Planika« so nam lepo zapeli. Poslušali smo Mešani pevski

Elza Ajduković: "Nekoga moraš imeti rad" (Ivan Minalti)

zbor s pevovodkinjo gospo Senko Jakovljević. Zapeli so »Po jezeru bliz Triglava«, »Dobar večer« in »Oj Triglav moj dom«. S svojim petjem so popestrili našo prireditev.

Srdan Stojanović iz »Kredarice« je recitiral poezijo Alojza Gradnika »Eros-Tanatos«.

Drugi del programa našega pevskega zbora »Kredarica« je bil bolj v duhu slovenskega ljudskega melosa. Poseben užitek je bil »Venček ljudskih pesmi«. Slišali smo tudi »Oj Triglav moj dom« in »Tam kjer murke cveto«.

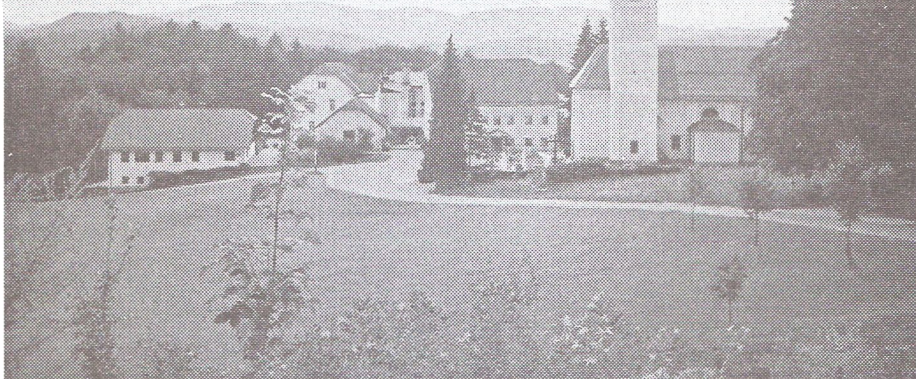
Imeli smo tudi specialne goste, Tamburaški orkester Društva zdravnikov Vojvodine. Zaigrali so dve točki: »Knjeginjo čardaša« in »Ciganski jutranji sestanek ob zarji«. Na koncu so skupaj z mešanim zborom »Kredarica« zaigrali in zapeli »Slovenija, od kod lepote tvoje«. To je bil lep prizor in poseben užitek. Vsi Slovenci v dvorani so navdušeni veselo zapeli.

V svet pesmi in besed vas je popeljala povezovalka programa

Zdenka Lukan

JULIJA 2004 BILI SMO UDELEŽENKI SEMINARJA SLOVENSKEGA JEZIKA V LJUBLJANI

OBISK DEDIŠČINI NAJINIH PREDNIKOV

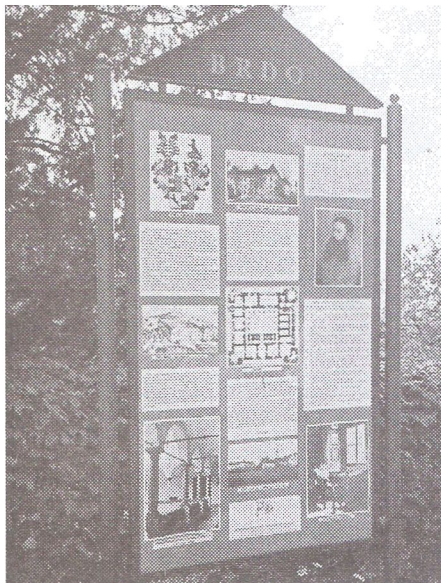
Medve sestri Kersnik sva bili julija meseca leta 2004. udeleženci seminarja slovenskega jezika v Ljubljani, ki ga organizira Ministrstvo za znanost, šolstvo in šport. Ena od naju je bila prvič, druga pa drugič v Sloveniji.

Tega seminarja so se udeležili slušatelji po rodu Slovenci z vseh celin.

Na seminarju smo se seznanili s slovenskim jezikom in književnostjo, s slovensko kulturo in zgodovino. Vse to je potekalo na lektoratu na predavanjih, obisku inštitucij, na izletih ter tudi v neposrednem stiku z ljudmi.

Posebnost najinega bivanja v Sloveniji je bil obisk dediščini najinih prednikov, na posest najinega prapradedka, pisatelja, notarja in graščaka Janka Kersnika na Brdu pri Lukovici.

Pogled na cvetoče travnike, pisano cvetje, žuboreče potoke, zelene gozdove

Pano s kratkim življenjepisem pisatelja, notarja in graščaka Janka Kersnika

Število udeležencev je bilo omejeno.

Najin odhod v Slovenijo je pripravila profesorica **Silva Stakić**, pri kateri obiskujemo pouk slovenskega jezika pri našem Društvu Slovencev Kredarica.

Razvrstitev v skupine je potekalo upoštevajoč stopnjo znanja slovenskega jezika. Znanje udeležencev je bilo različno pa smo bili razdeljeni na: začetne, nadaljevalne in izpopolnjevalne skupine. Medve sva bili razvrščeni v raven navzočih, ki že dobro govorijo slovensko. Vzdušje med udeleženci seminarja je bilo veselo in prijetno.

Na seminarju je bilo veselo in prijetno

in visoke planine je spodbudilo v nami domišljijo in smo v mislih doživela življenje prednikov v preteklosti. Pogrešavajih vse in misliva da njihovo življenje ni bilo lahko. Verjetno so živeli v ljubezni, v družinskem krogu.

Učenje slovenskega jezika omogoča ohranjanje identitete in močnejše stike z domovino najinih prednikov.

Dopolnitev povedanega bodo pokazali posnetki, ki sva jih posneli.

Marina in Dunja Kersnik

ŠTIRI LETA KAMERNEGA MEŠANEGA ZBORA »KREDARICA«

Zbor Društva Slovencev »Kredarica« iz Novega Sada ustanovljen je leta 2000 z namenom ohranjanja slovenske kulture in dediščine in na inicijativo naše sopranistke Katje Juršič-Huzjan.

Pored rednih nastopov ob mesečnih druženjih, ki smo jih imeli na začetku v dvorani Slovaškega doma potem pa v Radničkem domu, najpomembnejši prvi javni nastop zbora je bil v Mestni hiši, decembra 2000. ob dnevu 200-letnice rojstva velikega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna.

Prvi dirigent zbora je bil Bogdan Djaković pod čigar vodstvom je zbor obdelal vglavnem enoglasne narodne pesmi iz Slovenije. Leto za tem je zbor prevzel dirigent Fedor Prodanov, pod čigar vodstvom je zbor začel s štiriglasnim petjem. Svojo polno afirmacijo je zbor pridobil s prihodom dirigentke Suzane Gros, ki je vnesla posebno novo energijo in zbor preide na štiriglasno petje. To potrjujejo tudi svečani nastopi zbora, ki so bili v novosadski stolnici Imena Marijinega ob svečanih božičnih misah decembra 2002. in 2003. in ki so jih poslušali nadbiskup beograjski monsignor Stanislav Hočevar in monsignor Anton Rojc.

Junija 2003. je održan poseben koncert na katerem je zbor »Kredarica« pokazal velik napredek in uspeh. V programu, ki je trajal uro in pol so sodelovali gosti iz beograjskega slovenskega društva »Sava« pod vodstvom njihove predsednice in dirigentke Anice Sabo in moški vokalni kvartet pod vodstvom znanega umetnika in dirigenta Zlatana Vaude. Poseben in nepozaben je bil nastop zbora novembra lanskega leta v novosadski Sinagogi, na prvem koncertu te vrste, ki se je inoviran potrdil in nastopom 27. novembra ovega leta v Sinagogi na drugem koncertu slovenskih pesmi in poezije.

Nastop Kamernega mešanega zbora "Kredarica" v Mestni hiši Subotica

Prvi nastop kvarteta "Kredarica" 27. novembra 2004 v Sinagogi: Mirko Pavlič, Daniel Prestor, Borut Pavlič in Stevan Nikolić (z leve proti desni).

Hor je gostoval tudi v Zrenjaninu in Novem Bečeju, zatem na razstavi slovenskega slikarja Leona Zakrajška na Petrovaradinski trdnjavi, na reviji zborov v Subotici, na recitalu ljubezenske slovenske poezije v Gledališču mladih... Pomemben je nastop našega zbora 25. junija 2004. skupaj z zborom »Revoz« iz Novega mesta v Studiju M, ko je posnet tudi skupni CD. Zbor ima veliko željo, da bi gostoval naslednje leto v Republiki Sloveniji, za kar obstaja že nekoliko pozivov, to pa bo v veliki meri odvisno od finančnih sredstev.

Člani zbora »Kredarica« so: soprani: **Dužanka Marić, Olga Milarić, Katja Juršič-Huzjan, Marija Lonc-Lehocki, Marijana Gregl-Bikar;** alti: **Ljiljana Pavlič, Antonija Molnar, Silva Stakić, Jovana Jelovac;** tenori: **Mirko Pavlič, Borut Pavlič, Daniel Prestor;** bas/baritoni: **Ernest Pipan, Stevan Nikolić, Miroslav Klačnja i Srdjan Radaković;** dirigentka: **Suzana Gros;** spremstvo na klavirju: **Jožef Riter.**

Pripravil: **Albert Kužner,** dipl. ing. gradb.

Predsednik DS »Kredarica«

JASLICE

Postavljanje jaslíc v Sloveniji je tako tesno povezano z božično skrivnostjo, da si brez njih sploh ne moremo predstavljati Božiča. Kaj so pravzaprav jaslice? Jaslice so upodobitev Jezusovega rojstva s figurami oseb in živali v prostoru. Nastale so kot pomoč ljudem, da bi se lažje zvičeli v bistvo Betlehemskega dogodka in o njem premišljevali. Težko je reči kdaj so točno začeli postavljati jaslice po cerkvah in hišah. Verjetno so se razvile iz duhovnih iger, ki so ponazarjale dogodke iz Kristusovega življenja. Znanе so fresniške božične igre iz 11. stoletja v Nemčiji. Spr-

saj najdemo prizore Jezusovega rojstva že v nekaterih cerkvah iz 14. stoletja.

V 19. stoletju so bile precej razširjene kulisne jaslice iz pobarvanih desk. Te so imele tudi cenejšo papirnato različico. Po naših cerkvah je bilo in je po nekod še vedno v navadi postavljanje Božjega Deteta na oltar. Znano je tudi Božje Dete v zastekleni omari, ki so se mu kmalu pridružile tudi druge figure. Od odrskih, pa kulisnih in omaričnih cerkvenih jaslíc je šel razvoj k cerkvenim jaslicam v odprtem prostoru. Pri teh je prvotno palestinsko oz. orientarno pokrajino sča-

prav v Postojnski jami. Jaslice so svoje mesto našle celo v večjih nakupovalnih središčih.

Najlepše doživetje pa je družinsko postavljanje jaslíc na sveti večer, ko se vrata nakupovalne mrzlice zaprejo in vsi člani družine v miru svoje doma postavljajo kipe na svoja mesta ter krajsijo okolico hlevčka z mahom. To so res trenutki tihe sreče in medsebojne povezanosti. Ni malo znanih in neznanih umetnikov, ki si celotne jaslice, vključno s kipci, hlevčkom in ozadjem, izdelajo kar sami.

Prelep božični čas traje vse do 6. januarja, praznika Gospodovega razglašenja ali prihoda Svetih treh kraljev, kar ponazorimo s tem, da njihove kipe postavimo k jaslicam. V Sloveniji ostanejo jaslice v cerkvah in mnogih domovih vse do Svečnice (2. februar), ko se moramo od njih posloviti.

V tem času poteka v Sloveniji zanimiva mednarodna razstava evropskih jaslíc, ki si jo je mogoče ogledati v cerkvi Sv. Jožefa v Ljubljani, vsak dan od 9h do 19h, vse do 13. februarja.

Pripravila: **Angelca Arandjelovic**

va so bile jaslice čisto preproste: košara ali korita s slamo, na njej pa dete.

Morda je jaslice najbolj približal ljudem sv. Frančišek Asiški, ko je leta 1223 v Italiji na sveti večer, v votlini sredi gozda, dal postlati s slamo, prepeljati osla ter vola, kar so se mu pridružili okoliški prebivalci z baklami. Tak način praznovanja Božiča se je hitro širil in vse bolj prevzemal krajevne značilnosti. V Nemčiji je npr. jasli spodrinila zibelka. V Angliji, Franciji in Španiji so žive osebe pri jaslicah zamenjali kipci iz lesa in gline. V 18. stoletju so jaslice s kipci povsem prevladale. Ljudje pa niso bili več zadovoljni samo z jaslicami v cerkvi, ampak so jih začeli postavljati tudi po hišah. Ob tem je prišla na dan vsa ljudska domišljija in umetniška ustvarjalnost. Slikarji, rezbarji in kiparji so ustvarili tako izvirne kipe in prizore, da se z njimi ponašajo celo narodni muzeji. Kmalu so začeli z jaslicami upodabljati tudi druge dogodke iz Jezusovega otroštva, kot je prihod modrih in beg svete družine v Egipt. Veliko pozornosti so dajali tudi ozadju jaslíc: v daljavi Jeruzalem z obzidjem in stolpi, na nebu zvezde, med katerimi izstopa repatica, pa Betlehemske poljane s pastirji in angelom, ki nosi napis: Slava Bogu na višavah...

Praznovanje Božiča z jaslicami je prišlo k nam iz cerkvenih središč Avstrije in Italije, na katere je bila Slovenija v verskem pogledu vezana. Prve je izdelal in postavil jezuit Kilijan Hampl leta 1644 v cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani. Te jaslice pa niso bile prva upodobitev božiča na Slovenskem,

soma zamenjalo domače okolje. Najbolj je na naše jaslice v 19. in 20. stoletju vplival tip tirolskih jaslíc. Jaslice, ke so po slovenskih cerkvah postavijo pred svetim večerom, doživijo veliko pozornost tako otrok kot odraslih, saj gre največkrat za obsežne postavitve z mnogo figurami in bogatim ozadjem, kar popestrijo še razni dinamični strojni ter električni mehanizmi. Tako lahko poleg Marije, Jožefa in Ježuščka v hlevčku ali votlini, opazujemo še pastirje z ovčkami, delujoči mlin ob potočku, žive rubice v ribniku, angele na nebu in utripajoče zvezde.

V zadnjem času se med nas spet vračajo žive jaslice, ki posebej pridejo do izraza v raznih kraških jamah. Ena najbolj znanih in dobro obiskanih uprizoritev živih jaslíc se vsako leto odvija

HVALEŽNOST

Ob smrti drage mame Desanke Poslon, želim iskazati svojo hvaležnost članom Društva Slovencev »KREDARICA«.

Z lepo besedo, tiho pesmijo in s svojo prisotnostjo ste uveličali samo dejanje pospremljanja moje drage matere. Hvala vam. Sanda Poslon

IN MEMORIAM

S spoštovanjem in z veliko žalostjo se spominjamo članice našega Društva

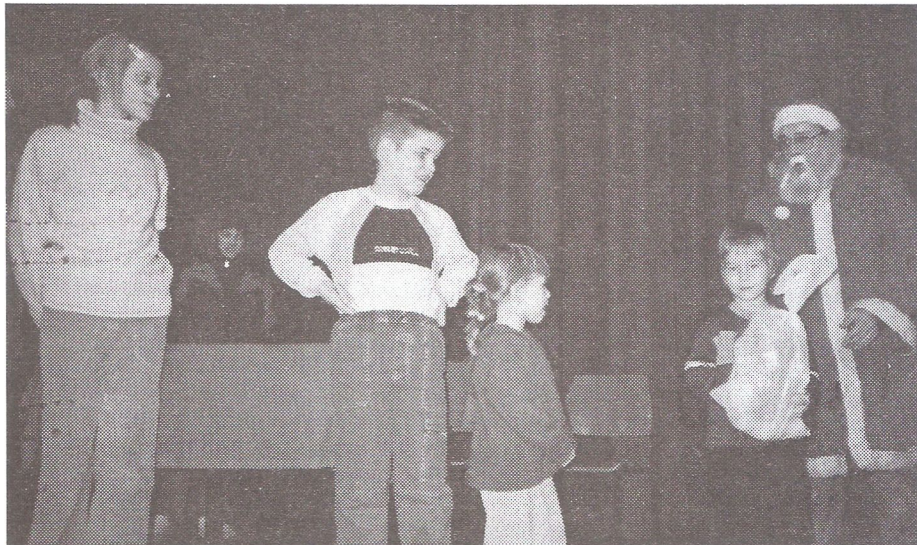
**DESANKE
POSLOK,
profesorice**

**Rojena 06.09.1939, umrla 17. novembra
2004**

Velik je njen prispevek kot profesorice-učiteljice in likovne umetnice pri delu šole dopolnilnega pouka slovenskega jezika, organizaciji in osmišljanju naših prireditev ter ostalih kulturnih dogodkov, kakor tudi v delovanju Izvršnega odbora, petja v pevskem zboru ...

Odšla je naša Desa, marljiva, kreativna in vedra oseba ter pustila za seboj neizbrisano sled v delu in aktivnosti našega Društva.

Hvala ji za vse!
Društvo Slovencev »KREDARICA« v
Novem Sadu.

MIKLAVŽ OBISKAL NAJMLAJŠE

3. decembra leta 2004, v sklopu rednega srečanja Društva v Gledališču mladih je naše najmlajše obiskal Miklavž, ki ga je uprizoril g. **Mihajlo Vlasov**.

Kulturnega programa ni bilo, ker je bilo veliko otrok ob tem času v šoli, a so ih nadomeščali vglavnem njihove babice in dedki ter jih kasneje razveselili z darili. Seveda je bilo tudi najmlajših, ki so v veselem pogovoru z Miklavžem prevzeli tradicionalna darila in bili so zelo navdušeni. Nekateri so celo recitali ali peli, vsi skupaj pa so obljubili Miklavžu, da bodo do naslednjega leta naučili nekaj pesmic in nam jih predvajali.

Darila je priskrbelo naše Društvo in je pripravilo 40 paketov, ostalo pa jih je zelo malo. Obisk Miklavža v decembru je postal tradicionalen, ker je predvsem naši mladini v veliko veselje, našem Društvu pa v ponos.

Predlog je, da vsi otroci, starosti do 11 let, dobijo posebne članske izkaznice in v tem času so oproščeni plačevanja vpisnine in članarine.

Albert Kužner

RECEPTI SLOVENSKE KUHINJE

LAHKA SKUTNA ŠTOLA (štruca/vekna)

**Za dvajset
koščkov
potrebujete:**

135 g mehkega masla
125 g sladkorja
naribano lupinico ene
limone
1 jajce
300 g posnete skute
500 g moke
2 zavitka pecilnega praška
50 g sesekljanih mandeljev
100 g suhih marelic
50 g citronata
50 g arancinov
100 g sultanin (rozine)
80 g sladkorja v prahu

PRIPRAVA:

Pečico segrejte na 200 stopinj (ventilatorska na 180). 75 g masla z električnim mešalnikom z nastavkom za stepanje penasto stepite. Med stepanjem počasi dodajajte sladkor. Masleno - sladkorni mešanici dodajte limonino lupinico, jajce, skuto, 3 žlice moke in gladko zmešajte. Preostalo moko posebej zmešajte s pecilnim praškom, presejte na masleno skutno zmes in gladko umešajte. Marelice zrežite na majhne koščke in

jih skupaj z mandlji, arancini, s citronatom in sultaninami vgnete v testo.

Pekač za štruco na tanko premažite z maslom. Testo še enkrat močno pregnetite, oblikujte štruco in jo položite v pekač. Pecite približno 60 minut. Pečeno štolo takoj premažite z maslom in še toplo posujte s sladkorjem v prahu.

NAMIG: če štole ne bodo jedli otroci, lahko pred uporabo sultanine namočite v treh žlicah ruma. Pripravila:

Angelca Arandelović

Obvestilo

POTREBNA DOKUMENTACIJA ZA DOBIJANJE VIZE ZA REPUBLIKO SLOVENIJO OD 01. MAJA 2004.

Vize v poslovni namen

- veljavni potni list
- natančno izpolnjena prošnja za dobijanje vize
- 1 fotografija
- garantno pismo od podjetja, registriranega v Republiki Sloveniji (overjeno pri Gospodarski ali Obrtniški zbornici Slovenije)
- potrdilo o zaposlitvi
- polisa mednarodnega komercialnega zdravstvenega zavarovanja (in fotokopija) od 01.06.2004 dalje.

Vize za privaten obisk

- veljavni potni list
- natančno izpolnjena prošnja za dobijanje vize
- 1 fotografija
- garantno pismo od državljanca Republike Slovenije s prijavljenim bivališčem v Republiki Sloveniji (overjeno pri notarju),
- potrdilo o zaposlitvi
- polisa mednarodnega komercialnega zdravstvenega zavarovanja (in fotokopija) od 01.06.2004 dalje.

TAKSA V ZNESKU 35,00 EUR

OPOZORILO!

- vsi dokumenti morajo biti v originalu,
- konzularni oddelek Ambasade R Slovenije lahko išče dodatne dokaze za dobijanje vize za vstop v R Slovenijo, kot na primer dokaz o sredstvih za preživljanje (potrdilo o osebnem dohodku, pokojnine in podobno) in drugo dokumentacijo.

-Ambasada Republike Slovenije bo po 01. maju 2004. izdajala vize, ki bodo veljavne samo za Republiko Slovenijo. Slovenska viza vam ne omogoča vstop v ostale države Evropske unije.

Bilten »Kredarica«. Izhaja tromesečno. Uredniški odbor: Zlata Radisavljević, urednica, Marija Lovrić, Rajko Marić, Angela Arandelović in Albert Kužner, člani. Lektorica: Danijela Janković. Priprava tiska: Ljubomir Rakić. Tisk: SZR »MIVA« Veternik. Tiraž: 300 izvodov. Izvod brezplačen. Naslov uredništva: Društvo Slovencev »Kredarica«, 21000 Novi Sad, Futoška 12. Telefon: 548-458. WWW.KREDARICA.S5.COM. Rešenjem Pokrajinskog sekretarijata za informisanje broj 105-651-00104/2002-01 od 19. novembra 2002. godine, Bilten »Kredarica« je upisan u Registar sredstava javnog informisanja.